ANUL XII No. 1538 — 6 PAGINI 3 LEI — Marți 11 Decembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon { Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Farse și zig-zaguri evolutive

Purtat printre corzi cu întrebările noastre precise și somat să dea un răspuns leal și cinstit, d. Ionel Dimitrescu, sătul de a sta mereu ascuns în dosul figuranților, scoate capul la lumină pentru a se lua la ceartă cu noi, într'un articol plin de fiere, și de inexactități.

Cu această ocazie d. I. D. răbufnește prin cămășile de mătase și fracul dela premiere, pentru a ni se arăta — așa cum l-am băunit întotdeauna — sub adevăratul său aspect.

Căci d. I. D. este, împreună cu încă doi-trei inși în sportul românese, monopolizatorul exclusiv al naționalismului rumânesc.

D-sa a strâns în buzunarul dela piept al vestonului, toată dragostea de țară, toată iubirea de patrie, toate simțămintele românești și interzice, scurt mișcarea, «redactorilor și directorilor» (în fuga condeiului preopinentul nostru a uitat că «Gazeta Sporturilor» are un singur director : pe subsemnatul), «Gazetei Sporturilor» dreptul de a avea alte «instincte etnice» decât acelea de care d. I. D. vrea zor - nevoe să insinueze că am fi animați.

Prietenul lui Czinczer a descoperit că vrem să sabotăm românizarea echipei naționale. Și pentru aceasta ne taxează de șmecheri.

Șmecheri noi? Dar șmecher este d. Ion Dimitrescu, despre «activitatea» «sportivă» a căruia ar trebui să întreținem pe lectorii noștri și opinia publică, timp de luni întregi pentru a putea arăta toate întorto-chierile, zig-zagurile, și echilibristica necontenită a «sportivului» cronicar dramatic al «Curentului».

Deocamdată însă, în acest număr de Luni care are de redat în mod cât mai complect activitatea sportivă a singurei zile pe săptămână când o face sport în țara noastră, nu avem loc de polemică.

Dacă totuși va fi nevoie, o vom face fără a fi dorit-o, dar cu toată amploarea cuvenită.

Reamintim numai (spre a arăta evidenta rea credință a confratelui nostru) că «evoluția», înainte de a fi părerea noastră, este părerea unor oameni mai aproape de sport și de nevoile lui decât d. Ion Dimitrescu. Este părerea d-lor Urlățeanu, Koșka, Nedelcovici, Xifando și Leoveanu, fără a mai aminti de permanenta obsesie a preopinentului nostru, distinsul literat și om de bun simț Alexandru Kirițescu

Iar pentru cititorii noștri este, credem, inutil să adăugăm că toată problema «evoluției» se învârtește în jurul posturilor a TREI titulari ai echipei naționale: acela de half-centru, extrema stângă și inter-dreapta; că ceilalți opt titulari români sunt în afară de orice discuție; că prin urmare așa cum am arătat până acum în nenumărate rânduri, «devizul» nostru, așa cum îl cere 'oț d. I. D. nu poate consista într'un român la o mie de ani, ci în cel mai rău caz, opt români în reprezentativa națională la Balca-...ță.

Al. Munteanu

COTIDIANE

In ziarele de alaltăieri a apărut următorul senzațional anunț:

«Se caută fete tinere și puternice de preferință majore, cari doresc să facă lupte greco—romane. Înălțimea minimă: 1 m. 70; greutatea minimă: 65 kgr. In vederea unui turneu în România. Se preferă acele fete cari au deosebite aptitudini fizice. Condițiunile se vor stabili după 15 zile de antrenament complect. A se adresa d-lui Covaliuc — poste restante».

Anunțul acesta a făcut o deosebită senzație în rândurile tinerelor noastre majore. Nu pentrucă ar fi fost primul anunț prin care se căuta fete. Mai căutaseră doar și alții așa ceva, pentru balet, cor, teatru, etc.

Senzația mare a fost provocată însă de condițiunile cari se puneau eventualelor angajate.

In primul rând, d. Covaliuc caută fete majore. Și din această cauză, prin diverse raționamente și deducții, părinții fetelor au opus un categoric veto, bănuind că la mijloc e ceva necurat, din moment ce d. Covaliuc nu vrea să aibă de-a-face cu minore. In al doilea rând, nu putem concepe vreo duduie care să aibă pofta să se deprecieze singură, declarându-se.. majoră. In această privință îl asigurăm pe d. Covaliuc că nu va primi vizita nici unei dudui, toate preferând să rămână acasă... minore.

Pe urmă d. Covaliuc comite altă greșală enormă: caută fete de 1 m. 70 și de 65 kgr. Or se știe că fetele noastre se vor suple, gingașe și ușoare (la propriu). Astăzi fetele, ca să slăbească cu 100 grame acceptă cu mult stoicism regimul lui Gandhi, hrănindu-se luni de-a-rândul cu pesmeți și cu ceai. Și nu putem deci admite că silfidele cu untură, vor recunoaște — pentru un eventual angajament — că au 65 de kgr.

Deaceia îl sfătuim pe d. Covaliuc să nu mai cheltuiască banii cu «Mica publicitate», pentrucă în cazul cel mai fericit, la anunțul d-sale va răspunde cel mult Mae West.

Cel mai mare stadion din lume

Am publicat zilele trecute o telegramă a agenției noastre, prin care arătam că la New-York se construește un stadion uriaș, care va putea adăposti 250.000 spectatori.

Nu este însă cel mai mare stadion din lume.

Rușii posedă în apropiere de Moscova, stadionul Kodnicky, care poae cuprinde 350.000 spectatori, și care n'a reușit niciodată să fie plin..

Ce se știe și ce nu se știe despre footballul „latin"

Unde a apărut și unde face „victime". La noi, cine câștigă, joacă ...latin

Footballul — ca orice ramură de manifestare — urmează un fir evolutiv. Spre mai bun, sau spre mai rău. Deaceia, dela o vreme, acele discuții tehnice, în presa europeană, în jurul transformării către care tinde footballul. Și tot deaceia discuțiile aprinse dela noi, unde se remarcă din ce în ce mai evident, o schimbare. In stil, în alură și în execuție.

Evoluăm spre un football latin? Ne conturăm un football personal, specific temperamentului nostru, un football ROMANESC? Dar footballul latin, ce este el, ce caracteristici prezintă? Cu ce se deosebește al de footballul vechi, așa cum l'am cunoscut odată, așa cum îl practică conservatorii britanici?

Iată, o serie de întrebări cărora vom căuta să găsim un răspuns în cele ce urmează.

PUNCT DE PLECARE

Nu vom împinge curiozitatea noastră în spre originile îndepărtate ale footballului. Nu e deloc util «studiului» nostru. E suficient să pornim dela situația de acum câțiva ani, de atunci când nu se lansase «footballul latin». Când «quintesența» o reprezenta vechiul și tradiționalistul «soccer» britanic.

Un football pur tehnic, bazat pe jocul în W, urmărit schematic de practicanții lui.

PUI...

Footballul englez a făcut pui în Europa Centrală. In Austria, în Cehoslovacia și în Ungaria. Același joc tehnic, aceleași atacuri calculate, cu deosebirile provocate de diferențele temperamentale ale acestor popoare:

a) la cehi, un football tehnic bazat pe passe în profunzime, aproape în linie dreaptă. Cu înaintașii așezați în scară; cel în posesia balonului așteptând ca coechipierul căruia trebue să-i treacă mingea, să se plaseze drept înaintea sa, între adversari.

b) la unguri, joc tehnic bazat pe passe în lățime, cu înaintașii așezați aproape pe aceiași linie, dar cu mijlocașii luând parte activă la construirea atacurilor.

c) la austriaci, un amestec între aceste două stiluri.

Interii înapoi, dar nu prea mult. Halfii, la jumătatea distanței între adversarul direct și aripa proprie.

In general însă, la toate aceste țări un football moale, bazat în primul rând pe puterea de ansamblare a echipei Și prea puțin pe însușirile unui individ. Ca să fim exacți, sau ca să ilustrăm cu un exemplu semnificativ cele de mai sus, vom adăuga că nu au fost rare ocaziunile când un antrenor de echipă n'a utilizat un anume jucător excepțional, cu mult deasupra standardului de posibilități ale celorlalți echipieri, tocmai pentru că ar fi făcut notă distonantă — ar fi dăunat perfecțiunii acestui ansamblu.

In lotul echipelor naționale cari au practicat acest gen de football, trebue să plasăm:

Austria
Cehoslovacia
Ungaria
Elveția
Polonia
Jugoslavia
ROMANIA (echipa până la Balcaniada 1933).

Unde apare footballul latin

Intretimp — prima oară la campionatul mondial din 1934 — se face remarcat footballul sud-american — Argentina și Uruguay.

Un football cu totul nou — tumultuos, mult mai puțin ordonat în aparență, urmând însă o ordine a lui, specială. Cu mult respect pentru însușirile individuale și pentru randamentul personal al vedetelor. Și mai presus de toate, iute. Iuteală și violență.

Aici trebuie căutat izvorul footballului latin. In America de Sud.

Cum a trecut el în Europa? Foarte simplu. Italia a importat toate vedetele sud-americane, cluburile le-au împărțit, la jocul lor s'au adăpat autohtonii. Introduși cu toții în echipa națională, au aclimatizat pe continent noul football.

Care a avut succes din ce în ce mai puternic, fapt care a adus întreg procesul de mai târziu.

In mai toate țările se formează un stil nou, apropiat de violența și rapiditatea footballului din Italia.

Cine câștigă, joacă „latin" ?

Iar la noi, footballul latin e în vogă. Cine câștigă, joacă latin.

Venus a învins pe C. A. O.? A învins pentrucă joacă latin — Universitatea a învins Ripensia? Idem. Despre Juventus nu s'a spus însă că practică joc latin. Și, într'adevăr nu-l practică. A învins totuși Universitatea la două zile după ce aceasta și-a manifestat «latinitatea»... Deci...

In realitate însă, nu se practică încă football latin în România pentru simplul motiv că jucătorii, sau echipele cărora li se acordă acest atribut, nu ar putea, astăzi, să-și impună această schimbare radicală de stil.

Unui jucător format nu i se mai poate modifica stilul. Oricâți antrenori i s'ar aduce. Antrenorul îi poate indica metode tactice, în nici un caz însă nu-i poate schimba stilul în care s'a format.

Așa dar, nici o echipă care până eri nu avea nimic comun cu caracteristicile jocului latin nu și-l poate grefa așa, deodată, dela sezon la sezon. Cum ar schimba un rând de tricouri decolorate, cu altele noui.

TRANZIȚIE

In realitate, deci, nu e football latin footballul pe care-l practică astăzi câteva din echipele noastre. E un football care urmărește o tranziție dela jocul moale, molipsit de moliciunea celuia din Europa Centrală, la jocul violent, rapid și «practic», denumit latin.

Este infinit probabil că se va ajunge, aici în regat mai ales, la un football cu apropieri sensibile de cel latin.

Nu însă astăzi. Nici mâine. Ci târziu, peste câțiva ani, când juniorii de azi, educați la curentul acum în floare, vor fi maturi.

ION VORNIC

Cine e No. 6 ?...

Cuponul de participare în pag. II-a

Noi și mexicanii...

Este greu să fii footballist. Adică, este greu să fii footballist bun. Dar dacă nu ești, nu e nici-o primejdie. Nu te caută niciun club, nu poți să joci decât la antrenament sau în echipe de categorie inferioară, nu ai salariu pentru football, nu ai ore de antrenament și prime.

Dar altceva, nimic.

Cel mult, dacă ești jucător prost și te încăpățânezi totuși să joci, ești luat uneori drept obiectiv pentru câteva huiduieli. Și atâta tot.

Gândiți-vă însă la primejdia de a fi arbitru. Nu adaug «prost», pentrucă la noi, prin definiție, arbitrii sunt proști.

Ți se dau matchuri importante de arbitrat. Nu ți se plătește nimic. Ești incontinuu huiduit. Fie că arbitrezi bine (se întâmplă uneori)!...) fie că arbitrezi prost (se întâmplă aproape întotdeauna!...) Iar foarte des, ești luat drept țintă pentru huiduieli ceva mai concrete: palme și pumni.

Și toate acestea, gratis și inevitabil.

Aceasta în mod curent. In cazuri mai puțin curente, ți se pot întâmpla lucruri și mai grave: dacă, de pildă, ești din Cluj și ești delegat să arbitrezi un match C. A. O.—Ripensia, ți se pune la încercare rezistența. Ți se oferă o sumă oarecare pentru o oarecare doză de amabilitate.

Pretinzi că ai refuzat. dai telegrame prin care sesizezi Rombolul, anunți declarații grave prin procurori, președinți de ligă, asmuți presa, drapezi prestigiul unei grupări cu o gravă și legitimă suspciune, ți se cere apoi să vorbești, și taci

Taci, ca un surdo-mut... care nu știe nici măcar să scrie.

Alteori, ți se pune chiar cinstea-ta în cumpănă. Ti se aduc acuzații, ești citat la diverse comisiuni de anchetă, asmuți din nou presa, ți se descopere Borbili cu declarații grave dar incerte și rămâi cu cazierul murdărit de o măsluire pe care Aradul o pretinde, o susține, dar n'o poate dovedi.

Recunoașteți că nu este tocmai agreabil.

Pentru temperamente de portelan, situația este chiar insuportabilă. Noroc însă că batalionul nostru de arbitri nu posedă prea multe temperamente susceptibile, iar cazurile de suscipiune nu sunt încă prea frequente.

Sunt «frequente» însă, huiduelile, palmele și ghionții cu cari sunt gratificați duminical, arbitrii.

Frequent și, se pare, incurabil.

Nu există match în care benevolul «asasin» al matchurilor de football, să nu fie huiduit, bătut sau simbolic și urgent obligat să parcurgă un voiaj matern și dificil.

Este drept că arbitrii sunt aproape întotdeauna vinovați. Dar tot atât de adevărat este că «la noi» nu este prea ușor să arbitrezi. Intâi fiindcă spectatorii sunt extrem de pretențioși și de irascibili.

Deacea am avut întotdeauna o importantă și omenească compasiune pentru martelații noștri arbitri.

Din nefericire, nu le-am putut fi niciodată de folos. Uneori ne-am lăsat noi înșine aprinși de gafele pe cari le fac, și le-am completat corecțiunile depe teren cu corecțiuni scrise.

Sa i-am îngropat pur și simplu.

De astă dată însă, le putem fi de folos. Cu o informație care însemnează cel mai reconfortant motiv de consolare pentru arbitrii noștri de football.

Iat-o: în Mexic, jucătorii de football cari s'au remarcat în matchuri internaționale sunt gratificați cu o medalie care se numește *«Pentru merit»*. De curând, s'a hotărât ca aceiaș medalie să fie acordată și arbitrilor.

Pentru arbitrii însă, medaliile acestea sunt completate cu încă o baretă pe care stă scris: *«și pentru curaj»*.

Și merit și curaj.

Așa dar și în Mexic a fi arbitru este o dovadă de curaj.

Nu este aceasta o admirabilă consolare pentru arbitrii noștri?

Noi și mexicanii!...

George Fulga

Germania-Ungaria 14-3 (6-1)

DARMSTADT, 9 (Intersport). — Matchul internațional de hand-ball disputat astăzi în localitate a revenit Germaniei cu 14-3.

Spakow a făcut match nul la Londra

LONDRA 9. (Intersport). — Campionul României la toate categoriile, Moți Spakow, a boxat astăseară în match vedetă, pentru inaugurarea sălii Pavillion cu englezul Pierce.

După o luptă în care campionul României a reușit să termine în avantaj juriul a declarat match nul.

Spakow a fost viu aplaudat de publicul numeros care a urmărit acest match, mai ales datorită boxului său variat și loviturilor sale puternice.

*

N. R.— După primirea telegramei agenției noastre telegrafice, am intrat — la ora 2 noapea — în legătură telefonică cu Spakow.

Campionul nostru la toate categoriile ne-a declarat că a câștigat matchul, dar a fost profund nedreptățit de juriu.

Spakow a terminat:

— E greu să câștigi în Anglia.

Infruntând zăpada, rugbyștii se prepară...

Deși timpul s'a menținut nefavorabil, selecționabilii echipei naționale de rugby s'au antrenat eri la șosea. *Stânga:* echipa probabilă a României; *mijloc:* un mellé crâncen la mijlocul terenului; *dreapta:* Stadiul Român.